

UTPOST

MAGAZINE No2 2018

**SÄKERHET I EN NY TID
UNGA I KLIMATRÖRELSE
"VULNERABLE EU-CITIZENS" ARE HUMANS TOO
LA CIA CAMPESINAS' KAMP MOT GMO
RUNDRESA I OCKUPATIONEN
JOURNALISTIKEN INOM EU**

UTRIKESPOLITISKA FÖRENINGEN UMEA

Photo: David Furberg och Viktor Ekman

Another year of international affairs has yet again come to an end. Many political issues have occurred ever since I first started my role as editor at the beginning of the term. The affairs regarding freedom of expression in countries where censorship is a daily occurrence affected me the most, both as an editor and as an individual. Following the development of what happened to the acclaimed journalist, Jamal Khashoggi emphasized the importance of free journalism this year. And the events keep revealing circumstances of iniquity.

A few weeks ago, the UN honoured the 70th anniversary of The Universal Declaration of Human Rights- making the idea of human rights furthermore present than ever. For me, the role as an editor was not just coordinating writers, it was about pursuing our obligation to utilize our free speech. Writing about topics (such as human rights) that would otherwise remain overlooked was the given theme of the year. The articles

of this years Utpost touched upon themes like transparency in the EU as well as the right to be born free and equal in examples of countries like Burma, Palestine and Sweden.

I didn't anticipate the emotional involvement each writer had in their writing. Surely, the political phenomenon that was touched upon in the following magazine were complex and sometimes hard to grasp, but that did not affect the ability to invest oneself in the given topics. Subsequently, the human aspect was focused upon a lot, something that I find of importance. Often international affairs are reported on as agreements and disagreement between world leader, implying that civilians are not affected at all. That is, after reading Utpost, not the case.

Hopefully, you as a reader will find the reading fulfilling.

Jasmine Khwaiter

IN THIS ISSUE

4. UNGA I KLIMATRÖRELSEN
8. LA VIA CAMPESINAS' KAMP MOT GMO
14. EUROVISION SONG CONTEST - SCHLAGER, POLITIK OCH BOJKOTT
20. KAN IRAN ÖVERLEVA DE AMERIKANSKA SANKTIONERNA?
26. ROHINGYAS UTSATTHET, FRÅN MYANMAR TILL BANGLADESH
32. SÄKERHET I EN NY TID - NÅR KLIMATET URARTAR
36. RUNDRESA I OCKUPATIONEN - UNIVERSITETET RÄCKTE INTE TILL
42. THE DEVELOPMENT OF THE GAMBIA - A NEW DEMOCRACY
50. JOURNALISTIKEN INOM EU
56. "VULNERABE EU-CITIZENS" ARE HUMANS TOO
60. ORDFÖRANDE HAR ORDET

UTPOST EDITORIAL STAFF

EDITOR

JASMIN KHWAITER
REDAKTOR@UPFU.ORG

GRAPHIC DESIGN

DAVID FURBERG & VIKTOR EKMAN

WRITERS

EMBLA HÖLTTÄ
JEANNA ISACSON
ZAKARIA HACHICHO
MANNE BERGGREN WIKLUND & ERIK SEDIN
JASMIN KHWAITER
NELLIE NYBERG
JAVIERA ORTEGA
WANJA KAUFMAN
AMANDA KARESTRAND

PHOTOGRAPHY

MARYAM DINAR

FIND US ON SOCIAL MEDIA

@UPFUMEA

UTPOST IS THE MAGAZINE BY THE ASSOCIATION OF INTERNATIONAL AFFAIRS UMEÅ.

THE UPF BOARD 2018-2019

ORDFÖRANDE

FRIDA TJÄRNSTRÖM
ORDF@UPFU.ORG

VICE ORDFÖRANDE

SOL FORSS
VICE@UPFU.ORG

KASSÖR

ARTEM SHIRYAEV ANGELCHEV
KASSOR@UPFU.ORG

SEKRETERARE

SANDA NORRMAN
SEKRETERARE@UPFU.ORG

PROGRAMANSVARIGA

SARA ANDERSSON
PROGRAM@UPFU.ORG

KOMMUNIKATÖRER

DAVID FURBERG
VIKTOR EKMAN
INFO@UPFU.ORG

AKTIVITETSANSVARIG

LINNEA AGERSTIG
ACTIVITIES@UPFU.ORG

REDAKTÖR

JASMIN KHWAITER
REDAKTOR@UPFU.ORG

PODANSVARIG

RADIO@UPFLUND.SE

RESEANSVARIG

LINNEA PERNEBRINK
TRAVEL@UPFU.ORG

UFS-REPRESENTANT

AMANDAH ANDERSSON
UMEA@UFSVERIGE.ORG

This material is entirely or partly financed by SIDA, Swedish International Development Cooperation Agency. SIDA does not necessarily share the opinions found in the magazine. The responsibility for the content rests fully on the writer.

UNGA I KLIMATRÖRELSEN

I veckan inleddes FN:s klimatförhandlingar, COP 24, i Katowice, Polen. Representanter för parterna till FN:s klimatkonvention UNFCCC samlas för att fortsätta förhandla kring det avtal som efter många år till slut slöts i Paris 2015. Nu är syftet med förhandlingarna att få till ett gemensamt regelverk för att nå målen i Parisavtalet.

Bild & Text: Amanda Karestrand

Att klimatfrågan är något som engagerar ungdomar är ingen nyhet. Unga människor världen över mobiliserar för att protestera mot att ambitionerna för förändring från politiskt håll är för låga.

15-åriga Greta Thunberg från Stockholm har blivit en global frontfigur för unga i kampen för klimatet. Varje fredag sedan augusti har hon strejkat från skolan utanför riksdagen, för att markera för politikerna att det inte är någon poäng med att utbilda sig för en framtid som snart kanske inte finns. I måndags träffade Greta FN:s generalsekreterare António Guterres, samt höll ett uppmärksammat tal.

“So we have not come here to beg the world leaders to care for our future. They have ignored us in the past and they will ignore us again. We have come here to let them know that change is coming whether they like it or not. The people will rise to the challenge. And since our leaders are behaving like children, we will have to take the responsibility they should have taken long ago.”

Ungdomar runt om i världen har inspirerats av Gretas strejk. Tusentals Australiensiska skolelever protesterade i slutet av november månad mot bristande klimatpolitik, trots att premiärminister Scott Morrison inte tyckte att klimatstrejk var någon bra idé fortsatte demonstrationerna. Även här i Umeå fanns ett gäng högstadieslever från Ålidhemsskolan på plats utanför stadshuset i protest, för att visa politikerna att de kräver förändring och att klimatfrågan är viktig för dem.

“Om lärarna strejkar för högre löner då är det inte så konstigt att vi strejkar för att ha en framtid”, säger eleverna Linnea Borg och Thyra Meidell.

Förutom Greta Thunberg är även många andra ungdomar på plats i Katowice för att försöka påverka förhandlingarna i rätt riktning. En organisation som följt klimatförhandlingarna under många år är YMCA resource group on the environment. Det är en internationell delegation

med ungdomar från hela världen, som under YMCA:s världsorganisation startat en klimatplattform som närvarar vid just COP-mötena varje år. Där arbetar man tillsammans med andra ungdomsgrupper under det gemensamma organet YOUNGO, som är en så kallad youth constituency under UNFCCC. Där försöker man påverka genom att skriva policy, ordna aktioner och närvara vid möten med de olika ländernas delegationer.

Jonas från Tjeckien beskrev sin första dag med YMCA:s delegation på COP på deras blogg:

“The real excitement came when we walked into the venue. I couldn’t imagine how huge the event is! So many people. We went together to the morning session of YOUNGO – all the youth from NGOs. Then some of us went to the Climate Tracker session, which I loved. We got to know a more understandable way about the negotiations the day before.”

Att vara ung deltagare på klimat-toppmöte för första gången kan vara nog så överväldigande, känslan av att vara en liten droppe i havet av krånglig byråkrati, för dyra luncher och politiker som inte tar en på allvar kan göra den mest engagerade ungdomsaktivisten nedslagen. Detta vägs dock ofta upp av det massiva engagemang som trots allt finns bland ungdomar världen över. Unga från alla världsdelar engagerar sig i kampen för klimatet, både på COP, i sina hemkommuner och via internet. Det är trots allt vår framtid det gäller. Då känns det bra att veta att vi är många som står upp tillsammans.

We are unstoppable, another world is possible!

LA VIA CAMPESINAS' KAMP MOT GMO

Text: Embla Hölttä

GMO är ett av de mest om-
diskuterade ämnena när det
kommer till jordbruk världen
över. Regelverk av GMO
beskrivs av de Europeiska
direktiven som följande
"Organismer, med undan-
taget av människor, i vilka
det genetiska materialet har
blivit ändrat på ett sätt som
naturligt inte uppstår genom
parning och/eller rekombina-
tion". La Via Campesina, vilka
ser den stora problematiken
med genmodifieringen inom
jordbruket, beskriver kam-
pen mot GMO som en av sina
huvudfrågor på både natio-
nellt och internationellt plan
för att stötta utkonkurrerade
bönder världen över. De
menar att GMO har orsakat
allvarliga problem för deras
medlemmar, speciellt inom
syd-och öst asiatiska länder.

La Via Campesina är en
bondeorganisation med
beskrivningen "en in-
ternationell rörelse som
koordinerar organisa-
tioner av små och medelstora producenter,
jordbruksarbetare, landsbyggskvinnor och
ursprungsbefolkningar från Asien, Afrika,
Amerika och Europa. De anser anser att
USA och andra multinationella företag har

skapat neo-liberalismen för att kontrollera
världen ekonomiskt, vilket enligt dem visar
sig tydligt när man tittar på vilka multina-
tionella företag som idag driver denna glo-
balisering. De menar också att biotekniken
utkonkurrerar traditionell teknik, vilket
därmed också hotar småskaliga bönders
jordbruk som inte har upprätthållit samma
utveckling. La Via Campesina är inte ens-
amma om denna världssyn.

ETC - Action Group on Erosion, Tech-
nology and Concentration, är en grupp
som jobbar med mänskliga rättigheter och
hållbarhet i utsatta länder och granskar so-
cioekonomiska aspekter av nya teknologier,
främst inom jordbruket. Även de anser att
inflytandet över jordbruket har förflyttats
från bönder till "Gene Giants" som satsar på
vinster på bekostnad av jordbrukares rätt-
och självständighet över sin produktion.
Idag är 82% av fröna på den kommersiella
marknaden immaterialrätt. Europeisk
regelverk av GMO kultivering har enligt
La Via Campesina, tack vare vetenskaplig
forskning, fördröjt bioteknikens väg in i
jordbruket. Samtidigt har företagen nu
lyckats pusha EU-lagstiftare till att tillåta
import av GMO foder till djurindustrin.
Europeiska bönder och småskaliga jordbru-
kare har sett kortare livslängd, sjunkande
fertilitet och minskad livsenergi hos djuren
efter att ha börjat mata sina boskap med
GMO-foder . La Via Campesina kämpar på
alla områden för småskaliga jordbrukares
och länders matsuveränitet, de ser GMO
som ett allvarligt hot i kampen . Inga länder
utifrån ska kunna lägga sig i ett annat lands
matproduktion, menar de.

Bomull med transgenen Bt (Bacillus thuringiensis) introducerades i Indonesien 2001, studierna som gjordes då leddes av Monsanto, ett amerikanskt multinationellt kemi- läkemedelsföretag, med stöd från den Indonesiska regeringen. Bt är en gen förekommer naturligt i jord. Enligt Monsanto skulle GMO-grödorna vara till fördel för jordbrukarna men allt var bara tomma löften, skriver La Via Campesina. År 2002 togs BT som fall upp till domstol av civila grupper, vilka till sist förlorar de domen i högsta domstolen. I Thailand protesterar jordbrukare tillsammans med Assembly of the Poor mot introduceringen av genmodi-

fierade papayor, eftersom att det är en populär frukt på den lokala marknaden gör det lokala jordbrukare beroende av GMO-fröer.

VILKA ÄR MONSANTO?

Monsanto är världsledande inom bioteknik och beskriver sig själva som en modern jordbruks-organisation som tar strid mot klimatförändringar. Deras GMO produktion har pågått sedan 1996 och idag tillhör upp till 23% av världens GMO-frön Monsanto. Deras bästsäljande produkt är bekämpningsmedlet Roundup, en produkt som enligt WHO kan orsaka olika sorter av cancer. Monsanto skapar grödor med resistens mot vissa insektsarter genom att tillföra transgenen Bt i grödornas DNA. Bt

är en naturlig organism i jorden och sägs vara ofarligt för däggdjur, fiskar och fåglar. Rättor och människor som vid experiment blivit exponerade för genen har dock uppvisat allergiska reaktioner. Plantorna producerar efter tillföring sedan giftet i sig själva. Detta ska skydda plantor från att förstöras av några av de besvärligaste fjärlslarvs-pesterna samt göra jordbrukare mindre beroende av besprutning. De hävdar även att jordbrukare som odlar soja och majs med genen Bt finner resultaten överensstämmande med förväntningarna.

Det låter dessvärre inte så när andra än Monsanto själva yttrar sig om sina produkter. I studier gjorda av Food & Water Watch visade det sig det sig att besprutningen av plantor tvärtom har ökat sedan GMO introducerades i USA på 90-talet. Deras analyser fastslår även att de resistenta grödorna har orsakat en så kallad ogräskris i USA samt att det efter perioden 2007-2011 fanns tre gånger så många resistenta ogräsangrepp än innan. Bioteknik kommer bara öka beroendet av kemikalier i jordbruket skriver de i sin rapport. De menar också att Monsanto med sina resistenta grödor får chans att sälja mer av sina egna bekämpningsmedel. När herbicider används för mycket på GMO-grödor kan resistens uppstå.

Argumenten för ett jordbruk baserat på genmodifierade plantor handlar främst om ökad matproduktion på nu krympande landtytor, sänkta kostnader och mindre användning av bekämpningsmedel för jordbrukare. Kritiken innefattar bland annat dock allvarliga risker för miljö, däribland

pollinering, risker för allergier och okända långtgående effekter. Man pratar också om att stora företag åter upp småskaliga jordbrukare internationellt, vilka tvingats förhålla sig till företagets regelverk, patent och priser på fröer. Det menas att biotekniken tjänar stora företag istället för småskaliga jordbrukare och leder till industriellt jordbruk med monokultur vilket har negativa effekter för biodiversitet, miljö, jordbrukare och konsumenter.

Hur säljer Monsanto själva in GMO och vilka är deras centrala argument för denna bioteknik? På sin hemsida skriver Monsanto att många av deras kunder är småskaliga jordbrukare som producerar mat lokalt åt sina familjer och samhällen. Att produkterna de har att erbjuda hjälper bönder att använda mindre resurser samtidigt som de kan odla tillräckligt med mat. Gällande GMO som produkt skriver de även att: "det är välkänt att absolut säkerhet inte är ett möjligt mål inom något mänskligt ansträngnings-område". De skriver också att deras GMOs går igenom en lång testperiod under utvecklingsperioden. Till frågan huruvida man kan mata sina barn med GMO eller inte svarar de ja följt av att forskare från hela världen har studerat GMO och kommit fram till att de inte utgör någon större risk än icke GMO-grödor. När jag letade på deras hemsida efter källor på utomstående studier hittar jag inga. Det går att anta att det är rena lögnen från Monsanto då det finns flera forskare som konstaterat motsatsen. I dokumentären "The World

according to Monsanto” tas en av dessa opartiska studier upp. Arpad Pusztai är en forskare som efter att ha studerat effekter av GMO på råttor upptäckte att transgenerna i grödorna eventuellt kan trigga cancer. Efter att ha uttalat sig offentligt om detta i en BBC-dokumentär fick han sparken från sin anställning som forskare på Rowett Research Institute på Skottland efter 36 år. Han tyckte också att det var fel att använda befolkningen som försökskaniner.

Varför bestämmer sig jordbrukare för att gå över till ett jordbruk baserat på GMO istället för ett traditionellt? Har de möjligheten att själva välja?

Jag tolkar det, efter att ha läst ett antal artiklar, som att böndernas syn på GMO och det egna inflytandet över jordbruket skiljer sig åt mellan större producenter och småskaliga jordbrukare. Paraguay är stora producenter av soja vilket har varit en möjlighet för landets ekonomi att blomstra och att modernisera delar av landsbygden. Ett exempel är landsbygdsstaden Obligado i södra Paraguay där Tranquilo Favero, landets största individuella sojaproducent, odlar sin soja. För honom betyder soja utveckling och han anser att landet har stor agrikulturell potential men inte vet hur detta ska utnyttjas. Men för småskaliga jordbrukare i en annan stad bara några kilometer bort, är åsikterna om genmodificerat jordbruk annorlunda. Där har många jordbrukare gett upp sina sojaproduktioner för att maskinerna och användningen av

bekämpningsmedel höjde kostnaderna av jordbruket för mycket. Flera jordbrukare har blivit tvungna att sälja sina marker till stora producenter vilket bidrar till den ojämna markfördelningen i Paraguay, där 2% av befolkningen redan äger mer än 74% av landets marker.

I La Via Campesinas mening har ännu en era av jordbruket har inletts. En era där nya tekniska metoder gjort det möjligt för multinationella storföretag att genom nya sätt kapitalisera på svaga gruppers tillgångar och inskränka deras rätt-och självständighet. I en stark motreaktion mot detta bevittnar vi nu miljontals bönder världen över som enar sig i kampen mot Monsanto och kapitalismens utnyttjande. Det är en kamp för deras och kommande generationers framtid som autonoma bönder, för det småskaliga jordbrukets frihet och för matsuveränitetens överlevnad.

EUROVISION SONG CONTEST

— SCHLAGER, POLITIK
OCH BOJKOTT.

I år korades Israeliska sångerskan Netta Barzilai till vinnare för den mycket uppskattade musiktävlingen Eurovision Song Contest. Samma kväll som Netta intog scenen med de segrande orden "Jag älskar mitt land, nästa gång Jerusalem", dödades 62 obeväpnade palestinier i Gazaremsan. Vinsten gör Israel till värdland för eurovisionsschlagerfestivalen det nästkommande året. Den gemensamma festen där 42 länder, utanför och inom Europas gränser, deltar kommer gå av stapel 14 maj i Tel Aviv. Temat för årets Eurovision Song Contest är "Dare to Dream", en slogan som inspirerat men också upprört många. Det talas om storartade festiviteter i ett land som annars präglas av konflikt och ockupation. Nu uppmanas det till bojkott.

Text: Jasmin Khwaiter

UPPTRAPPNINGAR AV PROTESTERNA UNDER ÅRET.

Al-Nakba "den stora katastrofen" firade sin 70 årsdag bara dagar efter finalen av ESC 2018. En dag då över 711 000 palestinier (siffran enligt FN:s hjälporganisation UNWRA) blev fördrivna från sina hem och cirka 500 palestinska byar uppskattas ha avfolkas. Flyktingarna från 1948 års tvångsflytt lever än idag i exil och den palestinska befolkningen har sedan dess levt under ockupation med ytterst begränsade levnadsvillkor. Den israeliska vinsten kunde inte ha varit mer oläglig.

Den 30:e mars 2018 påbörjades Great March of Return i Gaza, en protest mot ockupationsmakten. Syftet var bland annat att lyfta frågan om palestinska flyktingars rätt att återvända till sitt hemland samt belysa de brutala massakrerna som har ägt rum återkommande gånger de senaste decennierna. Protesterna, som fortfarande äger rum vid Gazas gränser, trappades upp i samband med USA:s förflyttning av ambassaden till Jerusalem. Jerusalem som menas vara huvudstaden för både palestinier och Israel har haft en särskild betydelse i konflikten. Vågat blir då Netta Barzilaiss formella inbjudan till staden, som en internationell hälsning till vilka Jerusalem faktiskt tillhör.

EUROVISIONS BETYDELSE.

Schlagerfestivalen var vid dess uppkomsten avsedd att fungera som relationsbyggare under de svåra efterkrigsåren. Tävlningen har enligt doktorander som studerat ESC, fungerat som en kulturplattform för olika samhällen och minoriteter. Samlin-

gen av nationerna har skapat en europeisk identitet likaväl som det har givit nationer verktyg att själva bygga sina egna varumärken, genom antingen värdskapet eller bidragen. Dr Karen Fricker från Brock University i Kanada förklarar att Europa eller nationen i sig inte är en fast enhet som kan definieras av dess institutioner, det rör sig snarare om ett "skiftande abstrakt koncept" som konkretiseras i samband med ESC. Det är i möten med andra nationer under som varumärket skapas och förstärks, i det här fallet under en schlagerfestival.

Dr Dean Vuletic från universitetet i Wien menar att ESC har, trots sin politiskt neutrala ställning som evenemang, haft politisk inverkan på internationella relationer. Specifikt har tävlingen fått uppmärksamhet efter inkluderingen av icke-liberala demokratier som Spanien och Portugal under 1960-talet, likaväl som Israel och Turkiets under 1970-talet. Eurovision Song Contest gav även en internationell plattform till de krigande länderna i forna Jugoslavien under 90-talet, samtidigt som de ex-kommunistiska öststaterna gavs möjligheten att engagera sig i musiktävlingen redan 10 år innan medlemskapen i EU. Dr Vuletic förklarar att schlagerfesten inte bara utgör en plattform för främjandet av ett lands popmusik, utan också en "bekräftelse på deras politiska tillhörighet, legitimitet, modernitet och makt".

TROTS DET STORA STÖDET FINNS DET EN VÄDJA TILL BOJKOTT.

Ett missnöje har riktats mot Israel från ett antal ESC länder. Ett upprop där över

21 000 personer har skrivit på har exempelvis kommit från deltagarlandet Island. Upproptet är adresserat till det isländska public service-bolaget RÚV som uppmanas bojkotta musiktävlingen. Initiativtagaren menar att det inte skulle vara moraliskt försvarbart att delta med hänvisning till "det våld Israel utövar mot sina grannar." (Programdirektören för RÚV meddelade att inget beslut offentligt har fattats, men att situationen i Israel kan påverka beslutet).

Även borgmästaren Mícheál Mac Donncha i Dublin, som uttalat stödjer BDS rörelsen (Boycott, divestment and sanctions against Israel), har tillsammans med andra irländska Eurovision-personligheter vädjat TV-bolaget att inte delta i 2019 års tävlingar. Även supportrar till den brittiska Jeremy Corbyn, partiledare för Labour, har tagit ett starkt ställningstagande gällande bojkotten av nästkommande års ESC. Medlemmar inom liberaldemokraterna har också uppmanat sitt parti och den brittiska regeringen att avstå från musiktävlingen med anledning av att "deras deltagande skulle tolerera oroväckande kränkningar av mänskliga rättigheter som nu råder".

Palestinagrupperna i Sverige uttrycker det som att Israels premiärminister Benjamin Netanyahu försöker använda evenemanget för att rentvätta Israels varumärke från ockupationen och apartheid. Israel ska enligt palestinergrupperna inte få tillfället att exponera sitt egentillverkade varumärke på en den enorma plattformen som Eurovision Song Contest är, där 200 miljoner personer världen över tittar samtidigt. De skriver i en debattartikel att "Det borde vara lika otänkbart att delta i Israel 2019 som det hade varit att delta i en motsvarande festival i Sydafrika under apartheidtiden". En rad palestinska organisationer har enats om ett upprop som uppmanar att bojkotta Eurovision i Israel. Alla som värnar demokrati och mänskliga rättigheter bör stödja denna uppmaning, fortsätter de.

BÄR SCHLAGERN ETT ANSVAR?

Utgår man från Dr Vuletics och Dr Karens slutsatser, har schlagerfestivalen stor makt att kunna erkänna länderna som deltar utifrån tidigare nämnda kriterier. Den stora frågan blir då, huruvida musiktävlingen bär ett ansvar att fördöma respektive legitimerar deltagarländernas (i det här fallet värdlandets) politik och ageranden. Musiktävlingen har tidigare avskrivit sig från ansvaret vid liknande situationer, och menat att endast musiken ska vara fokus. Eurovision Song Contest, som kulturellt etablissemang eller som politiskt organ, har idag en folklig prägel. Bojkott på initiativ av folket blir möjligtvis det enda sättet att visa misstycke som åskådare. Om inte ESC tar ansvaret, bör vi?

**KAN IRAN
ÖVERLEVA DE
AMERIKANSKA
SANKTIONERNA?**

Iran är idag, officiellt utestängd från det dollar-
dominerade finanssystemet. "Sanctions are com-
ing", annonserade president Donald Trump på
Twitter under fredags eftermiddagen den andra
november. Trump- administration kallar det för
den största sanktionsåtgärder USA någonsin har
åtagit sig mot Iran. Syftet med de ekonomiska
sanktionerna är att påvisa de förenta staternas
hållning mot den iranska kärnkrafts använd-
ningen- en "katastrof", som presidenten själv
väljer att definiera det. The Iran nuclear deal, som
förenat flertal världsledare, är nu uppriven efter
USA:s tydliga aktion.

Text: Jasmin Khwaiter. Foto: Maryam Dinar, @uncre8ive

THE IRAN NUCLEAR
DEAL. En överenskom-
melse mellan Iran och
sex andra världsaktörer,
vars syfte är att stoppa
alla eventuella nyttjanden och upptrappnin-
gar inom Irans kärnvapen hantering. I
utbyte får Iran en befrielse från ekonomiska
sanktioner, vilka tidigare har försvagat
landets ekonomi. Överenskommelsen
innebär bland annat att Iran ger upp 97%
av sitt innehav av Uran och i sin tur får
det uranet inte får överstiga en koncentra-
tion över 3,67% (vapenutveckling kräver
90% koncentration). Iran kommer även
genomgå inspektioner utförda analytiker
fristående, med andra ord är möjligheterna
till kärnvapen utvecklingar högst begrän-
sade. I gengäld får Iran tillgång till externa
internationella ekonomier, en gynnsam
förmån för Iran som drabbats hårt av sank-
tionerna tillsatta tidigare.

USA:S NYA SANKTIONERNA KOM- MER GÅ HÅRDAST MOT IRANS FRÄMSTA EXPORT- OJLAN.

Banker, infrastruktur för export och
andra ekonomiskt relaterade enheter har
numera blivit avbrytande från vidare
förbindelser mellan motparterna USA och
Iran. Den iranske presidenten Hassan Rou-
hani menar att rör sig om ett "ekonomiskt
krig som Iran uppenbart kommer att vinna".
Sanktionerna skulle strida mot kärnvapen
avtalet menar parlamentet, där Iran redan
har reducerat sin kärnvapenutveckling mar-
kant i syfte att bli befriade från ytterligare
sanktioner.

SANKTIONERNA ÄNDRAR INTE POLI- TIKEN, DE SKADAR BARA DEN IRANSKA BEFOLKNINGEN.

Med en befolkning på över 80 miljoner
och en växande medelklass står Iran inför
stora ekonomiska utmaningar - sank-
tionerna kommer endast framhäva dessa
ytterligare. Den största utmaningen har
länge varit arbetslösheten hos unga samt
den ökade inflationen. I takt med sanktion-
erna kommer den iranska valutan bli värd
ännu mindre, delvis på grund av kostnaden
av de importerade varorna. Det har även
rådigt vatten- och elbrist till följd av bris-
tande infrastrukturinvesteringar efter år av
sanktioner. Levnadsförhållandena för Irans
befolkning har blivit mer och mer åtstra-
made, hårdast drabbade är låginkomst-
tagare som knappt har råd att köpa mat till
sina familjer då matpriserna har fördubblat
sig. Samtidigt pressas den allmänna hälsan
i frågan om tillgång till mediciner och

behandlingar, om inte priserna begränsar är det utbudet. Priserna för blöjor och mat för barn har ökat avsevärt. De iranska kvinnorna missgynnas också i hög utsträckning då hygienartiklar som bindor och tamponger har blivit nästintill oanskaffbara.

SANKTIONERAS EFFEKTER.

Det är inte första gången Iran är under ekonomiska sanktioner från USA. Den iranske regeringen har lärt sig hantera sanktionerna genom att antingen undvika dem eller utveckla färdigheter inom landet att behandla dem. På kort sikt har sanktionerna haft förödande effekter på det dagliga livet för Irans medborgare, men långsiktigt kan det hjälpa landet att stå mer självständigt ekonomiskt i framtiden. Oavsett vilket tidsperspektiv man väljer att ha är det värt att ha i åtanke att internationell politik sällan beröra världsledarna personligen- det är befolkningen som påverkas. Det kan tolkas som något komiskt med ett twitterutbyte från en president till en annan, det är däremot inte lika komiskt när människor får genomleva effekterna av det.

SANKTIONERNA ÄNDRAR INTE POLITIKEN, DE SKADAR BARA DEN IRANSKA BEFOLKNINGEN.

Med en befolkning på över 80 miljoner och en växande medelklass står Iran inför stora ekonomiska utmaningar - sanktionerna kommer endast framhäva dessa ytterligare. Den största utmaningen har länge varit arbetslösheten hos unga samt den ökade inflationen. I takt med sanktionerna kommer den iranska valutan bli värd ännu mindre, delvis på grund av kostnaden

av de importerade varorna. Det har även rådigt vatten- och elbrist till följd av bristande infrastrukturinvesteringar efter år av sanktioner. Levnadsförhållandena för Irans befolkning har blivit mer och mer åtsträmade, hårdast drabbade är låginkomsttagare som knappt har råd att köpa mat till sina familjer då matpriserna har fördubblat sig. Samtidigt pressas den allmänna hälsan i frågan om tillgång till mediciner och behandlingar, om inte priserna begränsar är det utbudet. Priserna för blöjor och mat för barn har ökat avsevärt. De iranska kvinnorna missgynnas också i hög utsträckning då hygienartiklar som bindor och tamponger har blivit nästintill oanskaffbara.

SANKTIONERAS EFFEKTER.

Det är inte första gången Iran är under ekonomiska sanktioner från USA. Den iranske regeringen har lärt sig hantera sanktionerna genom att antingen undvika dem eller utveckla färdigheter inom landet att behandla dem. På kort sikt har sanktionerna haft förödande effekter på det dagliga livet för Irans medborgare, men långsiktigt kan det hjälpa landet att stå mer självständigt ekonomiskt i framtiden. Oavsett vilket tidsperspektiv man väljer att ha är det värt att ha i åtanke att internationell politik sällan beröra världsledarna personligen- det är befolkningen som påverkas. Det kan tolkas som något komiskt med ett twitterutbyte från en president till en annan, det är däremot inte lika komiskt när människor får genomleva effekterna av det.

ROHINGYAS UTSATTHET, FRÅN MYANMAR TILL BANGLADESH

Text: Nellie Nyberg

Det muslimska rohingyafolket i Myanmar har under en längre tid, sträckt tillbaka till mitten av 1900-talet, blivit systematiskt diskriminerade och fråntagna deras mänskliga rättigheter. Flera hundratusentals rohingyer har tvingats att fly landet de senaste åren till de närliggande grannländerna Bangladesh och Pakistan för att undkomma våldtäkter, förföljelser, plundring och tvångsarbete. Det rör sig om en modern etniskt rensning. Rohingyafolket är idag en av världens mest förföljda folkgrupper enligt FN.

Trots att Myanmar:s parlament har skrivit under International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR), där artikel 21 i de mänskliga rättigheterna ingår, har landet ännu inte implementerat överenskommenheten i sin egna lagstiftning. Dock, efter påtryckningar av FN har Myanmar påbörjat processen till att implementera ICCPR i lagstiftningen påbörjats. Då rohingyer under flera års tid fortfarande inte har fått sina demokratiska rättigheter anses det vara ett brott mot de mänskliga rättigheternas grunder.

EN LÅNG TID AV FÖRTRYCK

Militären i Myanmar har haft stort inflytande i landets ledning, även om landet konstitutionellt sett ska vara en demokrati. Militärmakten är till högsta grad ansvariga för de folkmord, vilka ännu är pågående, som har ägt rum på rohingyer i Rakhine i Myanmar. Både säkerhetsstyrkorna och militären har mördat, bränt byar och förtryckt rohingyafolket i flertal avseenden.

I en utredning utförd av Amnesty om det strukturella förtrycket gentemot rohingyer i Myanmar, avslöjas det hur myndigheterna för att dessa människor i en tillvaro där de knappt får tillgång till utbildning, vård eller rörelsefrihet. Även om förtrycket pågått under en längre tid har våldsamheterna och kränkningar av de mänskliga rättigheterna inte avtagit. Tvärtom, har trakasserierna ökat drastiskt sedan 2012, året då en konflikt mellan buddhisterna och muslimerna i landet utbröt. Att hävda att Rohingyer idag lever i ett modernt apartheidssystem skulle därmed inte vara en vild spekulation.

MEDBORGARSKAPET OCH STATSLÖSHETEN

Myndigheterna i Myanmar har under den systematiska diskrimineringen av

rohingyer nekat dem rättigheterna till att anse sig vara en del utav landets befolkning. Istället väljer man att kallar man dem för migranter som kommit till Myanmar illegalt. Redan under 70-talet när Myanmar invånarna skulle registreras som medborgare blev rohingyer sedda som illegala och blev därmed inte tillgivna sina medborgarskap, deras mänskliga rättigheternas inskränks då de inte kan delta i sitt lands valda styre eller demokrati.

Avsaknandet av medborgarskap bidrar även till en växande segregation inom landet, hoppet om en bättre framtid är oansenlig. Under de senaste åren har registreringen av nyfödda rohingyer i landets "hushållsförteckningen" blivit ännu svårare. Hushållsförteckning är det enda intyget

man som rohingyer i Myanmar kan peka på som bevis att man lever i landet. Varje år gör staten en inspektion för att bekräfta invånarnas identiteter, är man då inte hemma då inspektionen infaller raderas man ur detta register och då finns det inga handlingar som bevisar att man existerar.

FLYKTINGAR I BANGLADESH

Efter en upptrappning av militärens systematiska övergrepp mot rohingyer i Rakhine 2017, flydde dryga 700 000 till Bangladesh. Det initiala mötet var varmt, lokalbefolkningen i närområdet av staden Cox's Bazar öppnade upp sina hem. Efter ett år var omständigheterna annorlunda. Vid det här laget ansåg lokalbefolkningen i Cox's Bazar att rohingyer tagit deras jobb och marker att odla på. Redan innan flyktvägen var staden ekonomiskt utsatt och tätbefolkad. Numera är flyktningarna dubbelt till antalet i relation till lokalbefolkningen,

bosatta i världens största flyktingläger. Regeringen i Bangladesh och andra relaterade organisationer beaktar omständigheterna, och oroas över de eventuellt växande spänningarna mellan de två grupperna.

Säkerheten inom Cox's Bazar flyktinglägret är svag. Många, främst kvinnor, lämnar sällan sina hem i rädslan att bli attackerade som i Myanmar. Flyktningarna lever idag på internationellt stöd från välgörenhets organ, men även dessa stöd börja bli bristande. Ett stort behov av en utökning av bistånd finns. Trots förhållandena är saken klar, rohingyer kommer inte att återvända förrän deras mänskliga rättigheter bli bemötta.

"I will not return before rohingyas get citizenship, equal rights, free movement and compensation for the houses they burned down and my land. I will not return with my family before we feel completely safe."

säger Nurul Amin 35 år gammal till Norska flyktingrådet.

VEM BÄR ANSVARET?

Organisationen Amnesty International menar att en etnisk rensning äger rum, utförd av statliga myndigheter och den nationella militärmakten. Ett systematiskt förtryck där tusentals människor mördas, torteras och attackerade i sina hem. För att få ett slut på angreppen på rohingyer krävs det att de ansvariga för problematiken ska stå till svars. Frågan bör tas upp av säkerhetsrådet inom FN som i sin tur kan se till att internationella brottmålsdomstolen ICC öppnar upp för eventuella domsbeslut mot Myanmar:s parlament. FN:s säkerhetsråd måste bör också kraftigt begränsa vapenexporten samt sanktionera andra militära redskap till Myanmar. Fler länder, Sverige inkluderat, måste även agera genom att

pressa Myanmar:s regering att de mänskliga rättigheterna. En förstärkt utbildningen av mänskliga rättigheterna för FN:anställda i Myanmar skulle också vara nödvändigt.

Stater där de mänskliga rättigheterna inte efterföljs tenderar att ha större risk för konflikter med andra länder. Skändandet av rohingyas rättigheter i Myanmar kan i framtiden skapa friktion internationellt - Både mellan närliggande länder som Bangladesh vilka har tvingats ta emot minoriteten men också på en större global skala där relationer kan omväxlas i meningsskiljaktigheterna om mänskliga rättigheter och ansvarstaganden.

SÄKERHET I EN NY TID – NÄR KLIMATET URARTAR

Text: Wanja Kaufmann, Internationell sekreterare för Grön Ungdom och kandidat i Europaparlamentsvalet 2019 för Miljöpartiet

Olika generationer har konfronterats med olika hotbilder. Våra mor- och farföräldrar fasade för direkta militära invasioner med marktrupper, matransoner och materiella brister. För våra föräldrar handlade det om kärnvapen och ryssen. Under det senaste århundradet har oro för fysisk degradering och direkta angrepp utgjort grunden för den rådande säkerhetspolitiska diskursen. Fysiska väpnade angrepp och upprustningsspiraler har varit normen för hur krigföring har sett ut, och skyddet av territoriet har setts som den primära och självklara vägen till fred och frihet. Vår generation däremot, kommer att möta betydligt större utmaningar, där klimatfrågan verkligen sätts på sin kant.

Det föregående seklet har även satt prägel på dagens försvars- och säkerhetspolitik, och utgör grunden för många politiska partiers resonemang på området. Det kan på enkelt sätt skönjas i hur Försvarsmakten själva framställer sitt uppdrag: "Försvarsmaktens främsta uppgift är att ansvara för Sveriges militära försvar och att värna om Sverige" skriver myndigheten på sin hemsida. Med ett starkt fokus på försvar av det svenska territoriet och möjlighet att värja sig mot väpnade angrepp befinner vi oss fortfarande mitt i 1900-talets säkerhetsdis-

kurs. Dagens hotbild är dock långt mer diversifierad än tidigare. Medan klassiska hot ofta är gödda av mellanstatliga oenigheter berör dagens hot ett stort antal delar av våra samhällen. Cyberattacker, terrorism, antibiotikaresistens och hälsorisker är bara några exempel på nykomlingar.

Hoten som dagens generation ser har i grunden något gemensamt, att de härstammar ur ett större mer övergripande hot — klimathotet. Vissa av hoten känns möjligtvis mer självklara andra — att Golfströmmen riskerar försvagas till följd av smältande isar på Grönland och att Atlantens vattenmassor därmed blir offer för minskad cirkulation (vilket i sin tur riskerar leda till en höjning av havsytan vid USA:s östkust och en sänkt medeltemperatur i Europa) är nog föga förvånande sprunget ur klimatförändringar. Inte heller är det särskilt många som reagerar på påståendet att det sjätte förestående massutdöendet, där mellan 16 och 33 procent av jordens ryggradsdjur antas vara direkt utrotningshotade. Ryggradslösa djur som skalbaggar, fjärilar, spindlar och bin (som är oumbärliga för att vårt globala ekosystem ska fungera) har minskat med nästan 50 procent under de senaste trettio-fem åren, är en konsekvens av människans överutnyttjande av planetens resurser.

Något som möjligtvis inte känns lika nära till hands i talan om klimatförändrin-

gar är de hot som kan, på ett mer direkt sätt, slå mot tryggheten i våra samhällen — våra värderingar och våra välfärds-system. Mycket vetenskap pekar på att ett mer instabilt klimat leder till geopolitiska osäkerheter. Vi kan bland annat se detta om vi tittar på MENA-regionen och dess geopolitiska utveckling under det senaste decenniet. Syrien upplevde i dess nordöstra delar år 2007 den värsta torkan på 900 år, vilket ledde till att 85 procent av bönderna förlorade sina bördiga odlingsmarker. När Assad-regimen förhöll sig passiv ökade den folkliga ilskan, kunde IS vinna stöd av människor frustration över omöjligheten till stabil försörjning. Vi kan se exempel på ett liknande förlopp i området kring Tchadsjön, där Boko Haram har kunnat utnyttja den svält och arbetslöshet som blivit en följd av hård torka med en rekrytering av nya medlemmar till terrornätverket.

En annan konsekvens av den geologiska (och därmed även ekonomiska) förändring som klimatförändringarna för med sig är en (i många fall) oförmåga att bo kvar på sina boplatser. År 2050 väntas 200 miljoner människor ha lämnat sina hem till följd av klimatförändringar. Detta är något som kommer att påverka de politiska läget både i det egna landet och i resten av världen. Människor som inte vill eller inte har möjlighet att lämna sina hemländer söker med stor sannolikhet tillflykt i större städer, där beredskapen att hantera klimatförändringar är något bättre. En sådan urbanisering, där människor som i stor utsträckning har förlorat sina försörjningsmöjligheter hamnar i storstädernas tätbefolkade områden (där

arbetsmöjligheterna ofta inte är tillräckliga) riskerar leda till en ökad socioekonomisk asymmetri — en asymmetri som politiker världen över redan idag har stora problem att komma till rätta med.

För de som tar sin tillflykt utanför hemlandets gränser väntar ofta otrygga flyktresor och kyliga mottaganden i det länder de har flytt till. För mottagarländerna innebär en ökad migration utmaningar i form av jobbskapande, bostadsbyggande och andra åtgärder som krävs för att tillgodose behoven hos de nya (framtida) medborgarna. Även i detta fall av människoflyttningar gör sig den socio-ekonomiska asymmetrin påmind, och skönjas i många fall förmodligen ännu starkare än där förflyttningarna sker inom landsgränserna. I Sverige, liksom i många andra länder, kan vi se exempel på sådana händelseförlopp, särskilt under de senaste åren. I och med den ökade migrationen, har vårt samhälle ställts inför stora utmaningar och krav på nödvändiga omställningar för att tillgodose den växande befolkningens storskaliga behov.

Idag är många immigranternas anledning till migration en flykt från våld och krig i hemlandet. När klimatförändringarnas konsekvenser blir allt mer påtagliga är dessa företeelser inte något som kommer att minska — tvärtom riskerar, som tidigare snuddat vid, klimatförändringar att leda till ökad instabilitet och geopolitiska osäkerheter. I framtiden väntar oss alltså med stor sannolikhet ännu starkare växande flyktingströmmar, bestående både av ”rena”

klimatflyktingar och ett ännu större antal människor som flyr från krig och konflikt.

Hur rustar vi oss då inför de stora utmaningar som väntar oss — både på nationellt plan i Sverige och i hela det globala samfundet? Som tidigare nämnt härstammar många av de nuvarande och framtida hoten som vi ser idag till stor del ur det större, övergripande klimathotet. Vi kan tampas med utmaningarna en och en, och på så sätt försöka komma tillrätta med dem. Eventuellt kommer vi att lyckas. Med stor sannolikhet kommer arbetet dock att vara mycket ineffektivt. För att på ett effektivare sätt hantera de hot vi står inför måste vi kombinera ett fortsatt aktivt arbete med varje utmaning med aktiva, starka och progressiva klimatpolitiska åtgärder. Detta är något som Sverige har varit otroligt bra på under den senaste mandatperioden. Vi har klubbat den största klimat- och miljöbudgeten någonsin. Instiftat världens första klimatlag. Gjort enorma satsningar för att minska utsläpp, öka andelen förnybar energi och rena haven. Biståndsbudgeten har varit den största någonsin, och särskilt stöd har getts till människor och länder som utsätts för klimatkatastrofer. Kan vi få andra länder att lägga sitt klimatpolitiska arbete på samma nivå kommer vi redan att vara en bra bit på vägen.

Svenskt inflytande globalt kommer dessvärre inte vara vad det en gång har varit, relativt sett. Samma gäller för många länder i Västvärlden vars ledande positioner väntas försvagas rejält i och med de globala maktskiften som vi kan se som en

allt starkare trend. För att kunna utöva reell påverkan kan vi inte bara utöva enskild politisk påtryckning — vi måste aktivt och ständigt samarbeta med varandra. Jag är därför övertygad om att globaliseringen, som på många sätt är anledning till nyss nämnda maktskiften, trots en eventuell paradoxal framtoning kommer att kunna vara till otroligt stor hjälp i jakten på ett tryggare och säkrare världssamfund. Ökad interdependens skapar samhällen som är allt mer beroende av varandra, och som därmed kommer att ha allt fler incitament att vilja samarbeta med varandra.

Jag känner starkt hopp till att vi om vi, istället för att enbart förlita oss på vår egen förmåga att åstadkomma långvarig nödvändig förändring, välkomnar denna utveckling — genom att bli en viktig del vid ett aktivt medlemskap i mellanstatliga samfund som EU och FN. Ett dialogfokuserat diplomatiskt arbete och ett avståndstagande från nationalistiska tendenser, kommer kunna ta oss an våra samtida och framtida utmaningar på ett effektivt sätt. Om vi, tillsammans i det globala samfundet, understryker klimatfrågans vikt och relevans i den samtida och framtida hotbilden med ett effektivt och målinriktat jobb är jag övertygad om att vi i sinom tid, kommer kunna säkerställa en tryggare och säkrare värld.

RUNDRESA I OCKUPATIONEN — UNIVERSITETET RÄCKTE INTE TILL

Text: Zakaria Hachicho

Israel-Palestina-konflikten var det mest kontroversiella jag tog mig an i en kurs regionala studier med fokus på Mellanöstern. Då utbildningens syfte var att främja en objektiv förståelse för en konflikt och dess händelser samt de teoretiska modeller som kartlägger det geopolitiska landskapet, föll det mest basala bort - den mänskliga upplevelsen. Det gav mig mer att möta verkligheten på Västbanken med en resa, en resa jag nu skall berätta om.

Resans innehåll gjordes möjlig med hjälp av lokala aktörer på Västbanken som jobbar med The Olive Tree Campaign, vars ändamål är "bibehållandet av hopp" för de mest utsatta bönderna i det övergripande målet att motstå den drivna ockupationsspolitiken. Därtill genomfördes resor och möten över hela landet med bl a lokala studenter och ungdomar samt de bönder som blivit mest drabbade. Ett förtydligande till er läsare innan ni låter läsandet fortgå, artikeln rör just är mina tankar och känslor från resan. Med bakgrund i vad jag studerat vill jag nu dela med mig av min upplevelse. Utan denna resa hade jag riskerat att förbli oberörd av följande orättvisor.

Motståndsrörelsen är inte stentaskning i en asymmetrisk kamp mot skjutglada IDF-

soldater. Det kretsar inte heller kring den media-centraliserade Hamas-Israel konflikten. Jag såg det främsta motståndet utövas hos palestinierna på Västbanken som, trots sin osäkra tillvaro, fortsatte fokusera på sitt levebröd.

Samtidigt som levebrödet rycks upp med rötterna finns en total vägran att göras rotlös. En familjs ursprungliga tillgångar, på tusentals kvadratmeter land röjs undan med den fruktbara jord och dess olivträd som ärvt från generation till generation. En annan bondes dagliga problem med torkan på grund av tillbakahållna vattenresurser från myndigheter förvärras med hot om konfiskeringar. Bosättares expansioner med kolonier, trakasserier, plantageförstörelse och spillage av avfall på böndernas mark och upprättandet av militäranläggningar bidrar till den vardagliga problematiken för arbetarna. Trots plantering av de nya olivträden, som eventuellt också kommer falla offer för samma förstörelser, har bönderna ändå något hoppfullt att klänga sig fast vid, något jag hör summeras väl av den ena markägaren: "Vi vet att träden egentligen är oersättliga, med det liv och historia som kretsat kring dem. Men vi försöker övervinna de barbariska, ansvarslösa och oaktsamma förfarandet genom att försörja framtida generationer med mer hopp än vad vi har nu." Med den andan i åtanke om hur de låter sin vardag fortgå för försörjningens skull, börjar jag förstå att rotlösheten är en omöjlighet.

Men omöjligheten gör inte situationen mer acceptabel. Vad ockupation har för ef-

fekter kan inte definieras kvantitativt, endast genom ett fåtal intervjuer. Det har skakat om djupa kulturella rytmer, där ett folk görs rotlösa i tvånget att anpassa sig till ett nytt normaliserat liv, som är allt annat än normalt. Palestinsk mark skövlas undan i syfte att bygga upp bosätternas infrastruktur och de medföljande militära anläggningar har. Med det fortsatta bygget av gränsmuren fortsätter beslagtagandet av det redan klostrofobiska territoriella utrymmet som finns kvar. Inte ens den så kallade representationen som den palestinska myndigheten ska utgöra för palestinierna gör folket någon tjänst. Korruptionen med nepotism

och resursslöseri inom myndigheten sätter folket i ett hörn från en riktning, medan Israels pådrivna politiska agenda mot Västbankens utveckling och självförsörjande gör det från en annan. Bakom det finns även USAs nyligen inträffade dråpslag mot FN-organet UNRWA, som riskerat att paralysera det grundläggande arbete som krävts för att inte beröva palestinska familjer det som täcker deras mest livsavgörande behov (utbildning, sysselsättning, hushållning). I skymundan, mellan internationella aktörer, spelas ett politiskt spel, vilka har fått ett helt folks identitet att hamna i kläm.

Blandningen av intryck; att så ofta få vittna bosättningar på Västbanken torna upp sig under bilfärder, så ofta behöva ta i beaktande vilka motorvägar som fick köras på och iaktta hur en folkgrupp exkluderar den andra från infrastrukturen på deras mark gav en helt ny förståelse av allvarets räckvidd. Vi noterade de låsta brunnar bakom bosättningens inre gränser och resursslöseriet från israelernas part. Vissa skämmer bort sig medan andra behöver invänta, ofta fördröjda, transporter av påfyllningar av deras vattentankar.

En annan påtaglig del var det aktiva trakasserande mot lokalt bosatta palestinier från Hebron. Atmosfären var kvav, med en stämning av att något var fel under hela vistelsen. Man undgår inte att bli berörd när guiderna stoppas från att följa med oss "internationals" till platser med förbud mot palestinsk närvaro. De tilläts inte återbesöka tidigare blomstrande gator med affärer som de en gång ägt exkluderats till endast israeliska medborgare. Vad exkluderingen har lett till är en spöklik promenadsträcka med sedan länge igenbommade guldmed verksamheter och skräp betäckta gränder. De affärer som fortfarande tilläts drivas överskuggas av bosättares hem, byggda över affärerna. Nät har satts upp av lokalborna, ibland med hjälp av internationella aktörer, för att fånga upp mängder av skräp, matrester, kemikalier och flaskor samt dunkar av urin som slängs ner på gående nedanför i vad som nu har blivit en rutin av bosättarna. Attityden mot människan har reducerats till något mindre än mänskligt här.

Slutligen vill jag poängtera att konflikten natur och dess aspekter fortfarande ter sig och vara komplexa, mer så än vad resan kunde täcka och vad tidigare studier kunde komplettera för min del. Dock är det inte heller syftet med min text, att förstå den svåra konflikten. Syftet är snarare att beskriva den beröringen som endast en vistelse på plats kan ge. Förståelsen för allvaret av omständigheterna i Palestina kunde jag inte komma underfund med innan min vistelse. Min poäng, är att möten med människor på plats ibland kan vara det enda sättet att förstå problematikens, ockupationens i det här fallets, omfång.

THE DEVELOPMENT OF THE GAMBIA - A NEW DEMOCRACY

Text: Jeanna Isacson

*PEACE Project interface dialogue in
Kerr Amadou, Jokadu*

PEACE Project interface dialogue in Kerr Amadou, Jokadu. Ebrima Drammeh, program officer in FIOHTG, holding the microphone.

The 1st of December 2018 marked two-years of The Gambia's new democracy. The previous president, His Excellency Sheikh Professor Alhaji Dr. Yahya A.J.J. Jammeh [1], took power in 1994 after a non-violent military coup and dictated the country for 22 years. The constant overlying fear of disappearance, torture and/or murder combined with media census, corruption and economic embezzlement were clear signs of complete lack of human rights and abuse of power. Being able to speak one's mind was a privilege the Gambian people could not afford. This was everyday life for Gambians and there is not a single person whose life has not been affected by Jammeh.

While Jammeh's authoritarian and ineffective regime hamstrung civic engagement, the people of the Gambia were eager for change. A combination of domestic and international pressures led to Mr. Adama Barrow being elected as the 3rd President of The Gambia in 2016 and a transition to a long anticipated democracy. However, it has been widely vocalized Mr. Barrow was not the ideal candidate but the only option at that time.

Currently the primary mandate of the government is to build a long lasting and stable democracy through strong institutions, responsibilities alongside accountability. Restoring confidence within the general public is a challenge within itself but it is required for the nation's development and progress. In order to achieve these, the masses need to be educated on their civic rights and responsibilities for their effective and efficient participation to enlighten them on the obligations of the government to its citizens and taxpayers. Alongside other organisations, the NGO, Future In Our Hands The Gambia (FIOHTG)[2] is pursuing in a series of events under the NED PEACE PROJECT PHASE III, which is an acronym for Promoting Political and Economic Advancement through Community Civil Education. The organisation is the reason I chose to spend five months in The Gambia through an internship program hosted by Forum Syd and SIDA.

FIOHTG is a Swedish-Gambian NGO. Being active since 1978, the main focus is community development through educa-

tion and capacity building. the organisations achieves this through right-based advocacy, skill building, teacher training programs as well as construction of school facilities to enhance access to quality education. More than 300 schools have been built throughout the country through the support and guidance of the organisation. The NGO is not limited to only financing and constructing facilities but also working closely with the government, other organisations and the general public.

Recently the organisation completed a teacher training program on behalf of the Gambian government, for approximately 1,500 participants from the most remote areas of the country to the inner-city schools. The headmaster and their deputies were invited to a four-day workshop where

The participant Saikou is preparing a snack during the interface dialogue in Salikene.

Ebrima Drammeh

they were further strengthened on their roles and responsibilities addressing vision and mission statements, school improvement planning, leadership and management skills. In addition the training highlighted some major trivial and time-wasting factors that should be eradicated in order to achieve progress, such as brewing attaya[3], sending children on errands during sessions and teachers spending time on their personal mobile-phones.

Furthermore, SEGRA is the methodology applied towards the primary teacher training program by the organisation. SEGRA stands for 'Serholt Early Grade Reading Ability' and focuses on active teaching rather than the conventional passive teaching method "chalk and talk". High independent reading for children together

with active learning not only improves their speaking, listening and writing skills but also encourages their esteem and promotes high sense of socialization. This is because it incorporates agency, which promotes comprehension. When I asked Mamudou Dem, a teacher and cluster monitor in Soma Lower Basic School, why he found this method to be successful he not only raised the above mentioned advantages, but also highlighted that SEGRA brings high teaching competition and that it's interventions have provided the best National Assessment results. There are currently five program officers within FIOHTG who handle these trainings and there is a high demand for new teachers to obtain knowledge in this. Due to limitations in well qualified and trained teachers, I have come to an understanding that quite a few of the existing teachers regularly move

Fisherman on Gunjur beach.

within the country from different towns and schools for various periods to try and fill in the gaps created by these constraints. Since there is a lot of geographical movement for teachers I believe this method might get lost even if it is well established. Therefore, what is required is for teachers to not only educate children but to also train their peers to ensure that education leaves no one behind.

On the 22rd September two days after my arrival I was sent on my first trek, 'fieldwork', to participate in the PEACE project previously mentioned above. The aim is to promote social accountability and foster mutual trust through a platform that is appropriate and participatory for educating, sensitizing and raising awareness of the general public on issues of common concern. We left early in the morning for the interface dialogue with the ambition to catch the first ferry at six o'clock from the capital Banjul on South Bank over to the North Bank and to our destination. Naturally we missed it, or rather watched it leave without us and I would like to say this event was my first encounter with Gambian/African-time but definitely not the last. We finally crossed over the river and headed to the interface forum hosted in Kerr Amadou, Jokadu constituency, North Bank Region. This kind of arena brings together different actors and interest groups from a number of communities in a specific constituency; including National Assembly Members (NAM), village heads, religious leaders, village development committee and members, women and youth group representatives,

farmers and civil servants. It is emphasised that everyone's freedom of opinion and expression is respected and there is a sense of ownership and belonging. The questions, concerns and appeals the participants raised in these forums are not restricted because in a free democracy one's opinion should be treated with respect.

The participants took hold of this and appealed to the NAM that a term limit should not only be exclusive to the president but also applicable to other civil servants. The forum recommended this to be included in new constitution of The Gambia currently being drafted. A statement such as this took the audience by surprise, you might even call it brave, and was followed up by the question "What is the constituency allowance given to NAMs meant for?" This is a concern that never would have been expressed in ex-president Jammeh's regime due to fears mentioned earlier and may have resulted in a person going missing for example. It is worth mentioning that constitutional reform from 1997 was manipulated multiple times to benefit Jammeh's rule and the constitution has been kept following the victory of Barrow. The current president went to election on instituting a framework for constitutional reforms based on broad stakeholder participation, and now nationwide consultations are taking place for the establishment of a constitutional referendum in 2019.

When asking my colleagues and friends about the future for The Gambia they wish more political, and stronger, parties may

FIOHTG program officer, Yankuba Manneh, taking notes on the concerns from young participants in Kerr Amadou.

emerge simultaneously as people are more political informed and for democracy and Rule of Law shall be the order of the day. In five years that will hopefully be the reality for the people in the Gambia, and they are working towards it. When I asked my friend and field officer Binta Manneh she said she wants to contribute her quota to the development of the nation through uplifting the lives of the vulnerable. With those ambitions I hope that the development of the Gambia will come sooner than five years.

[1] Doctor can be debatable since he studied at home and proclaims he's found the medicine to malaria and AIDS.

[2] The Swedish name is Gambiagrupperna and contains of multiple member organisations throughout the country.

[3] Chinese green tea that could be healthy except they dump approximately half a ton white refined sugar in it.

JOURNALISTIKEN INOM EU

DEN BRISTANDE TRANSPARENSEN

I och med att EU fått mer och mer lagstiftande makt har även kraven ökat på större öppenhet i EU-systemet. Något som bara delvis efterlevs, EU är mer transparent idag än det var för tio år sedan. Dessvärre är arbetet med att få insyn i EU fortfarande en byråkratisk djungel enligt verksamma journalister i EU, iallafall om man jämför med Sverige. – Det är alltid mycket mer komplicerat här, förklarar Teresa Kuchler på SvD.

Text: Manne Berggren Wiklund & Erik Sedin

Regnet ligger i luften medan vi studsar runt bland EU:s olika myndighetsbyggnader i Bryssel. Under en guidad rundtur bland de Europeiska kvarteren i staden är det lätt att imponeras av unionens omfång. Dagligen beblendas tusentals människor här med samma syfte, att förvalta det enorma maskineriet som är EU. Teresa Küchler är inte en av dem, hennes jobb som journalist går ut på att granska EU-maskinen, vilket inte är helt lätt.

– Det finns regler för att få tillgång till dokument, men det är alltid på deras villkor. Vill du ha en dagsfräsch nyhet är det bara att glömma att den hinner publiceras i tid. Först får du ett brev inom en vecka där de förklarar att de fått din ansökan, sen kommer dokumentet månader senare, säger Küchler, EU-korrespondent för Svenska Dagbladet.

I Sverige ska en allmän handling lämnas ut direkt eller så snart som möjligt, helst inom två timmar. I EU ska man få svar inom 15 dagar, men institutionen har rätt att förlänga handläggningen med tre veckor. På grund av stort tryck från allmänheten görs undantag i vissa särskilda fall. Till exempel under Brexit-förhandlingarna har många av kommissionens dokument från processen publiceras fortlöpanande på deras hemsida.

Att självmant publicera dokument direkt i vissa enskilt utvalda fall är enligt en källa på EU-kommissionen ett försök från kommissionens sida mot att vara mer

transparenta. Det har blivit kompromissen när medborgarna kräver öppenhet, men att ändra den faktiska lagstiftningen har inte varit möjligt. 2011 lade EU-kommissionen fram ett förslag om att reformera öppenhetsförordningen, men den har fastnat och ingenting har hänt trots flera försök, så förordningen från 2001 är den som fortfarande gäller.

BORTA BRA MEN HEMMA BÄST,

Jämfört med Sverige är EU långsamt och byråkratiskt enligt Teresa Küchler, som suckar ut när hon sätter sig ner med oss för en lunch på bottenvåningen på Le Charlemagne, den officiella kommissionsbyggnaden.

– Det finns ju ingen offentlighetsprincip här, vilket innebär att det inte finns något automatik. Du kan inte gå till en reception på en myndighet här och bara säga "Tja, jag ville ha ut dokument xxx". Även i Sverige kan det ju ta ett par veckor, det är alltid mycket mer komplicerat här.

Enligt en EU-källa som arbetat länge med Brexitförhandlingarna måste en EU-institution ge ut alla dokument som efterfrågas. Eller ge en väldigt bra anledning till varför de inte vill/får göra det.

En uppfattning som Teresa Küchler inte alls delar.

– Skitsnack! Det finns en försvarslinje från alla institutioner här. De tycker om att kalla sig själva den mest transparenta konstitutionen i världen, men det är väl om vi

jämför med Kazakstan eller Kina.

Küchler fortsätter:

– En annan grundläggande sak med EU är att det inte finns något meddelarskydd. En chef kan, om den vill, efterforska bland sina anställda genom att ta in allas telefoner eller datorer. Så även om en källa uppgivit sig för att vara anonym så kan den sedan åtalas för illojalitet mot sin arbetsgivare. Du kan märka att en tjänsteman nästan spricker för att den vill berätta något, men inte kan, säger Küchler.

EU-parlamentet-anställda jobbar även aktivt med att undervisa svenska journalister att de faktiskt kan bli åtalade om de delar med sig av för mycket. En svensk journalist som följt regeringen i riksdagen får, och kan, kräva ut vad som helst.

Küchler utvecklar:

– EU-institutioner är väldigt mån om att skydda den allmänna opinionen om EU. Det finns EU-ledare som talar om för revisor i revisionsrätten att dämpa viss information och inte rapportera om allt i sin revision. EU är rädda för de negativa rubrikerna om tex korruption. Tänk er själva om Sveriges statsminister skulle tala om för revisorer att lägga locket på.

”Betydligt mindre öppet och tillgängligt än i Sverige”

Det är inte bara journalister som upplever EU som svårtillgängligt, även på politikerns sida delas denna uppfattning av EU-parlamentarikern Anders Sellström(KD).

– Det finns en del saker i EU som är betydligt mindre öppet och tillgängligt än i Sverige. Det verkar vara svårare att få fram en del dokument, de har en förmåga att försvinna. Det är mycket mindre som sparas här än i Sverige, där sparar vi ju allt. Vilket också kan vara ett problem om man vill gräva i historien och förstå hur saker och ting fungerar. I Sverige är problemet att det aldrig glöms något, har du gjort ett fel så finns det där livet ut.

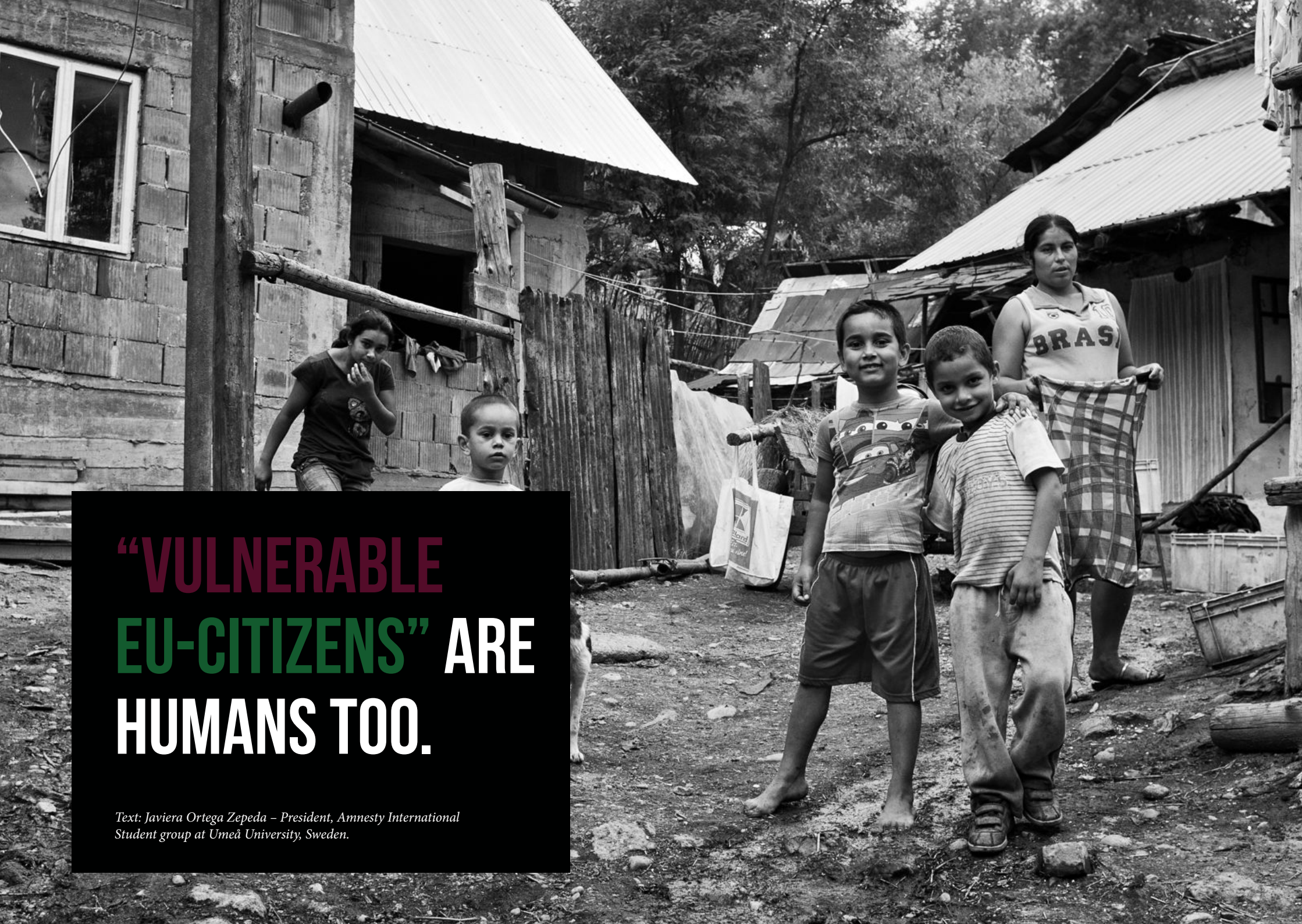
Tidigare nämnd EU-källa är trofast i sin mening att unionen står för ett transparent klimat mellan allmänheten och institutionerna.

– Det anses vara en väldigt viktig grundpelare inom EU att vara transparent och uppmana till medborgarengagemang.

EU-källan som arbetar med information och kommunikation på kommissionen understryker att det finns ett visst bortfall av transparens.

– Även när The Transparency Policy inte tillämpas så finns det en stor förståelse till varför journalister kan vilja ha våra dokument. Sen finns det självklart dokument som diskuteras internt som vi inte delar, som till exempel tidiga utkast. Men det finns inget dokument som bara delas mellan EU:s medlemsstater och inte offentligheten.

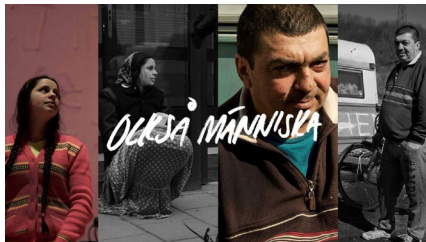
– Kommissionen, eller någon annan EU-institution, måste ge ut ett dokument. Eller så måste de ge en väldigt bra anledning till varför de inte vill eller får göra det.

**“VULNERABLE
EU-CITIZENS” ARE
HUMANS TOO.**

*Text: Javiera Ortega Zepeda – President, Amnesty International
Student group at Umeå University, Sweden.*

On November 22, Amnesty International's report titled "Sweden: A Cold Welcome" was published, as a starting point of the campaign "Också människa" (Human too). The campaign aims to improve the situation of "vulnerable EU citizens" living in Sweden by calling on authorities to fulfill their duty.

Amnesty's report found that there are at least 4,000 "vulnerable EU citizens" living in Sweden. Most of them are from Romania and Bulgaria, and have left structural discrimination and antiziganism in their homelands. They have come to Sweden in the hope of being able to support themselves and their families. However, as authorities deliberately deny them access to the most basic services, they find themselves in a state of marginalization. Being unable to find a job, many resort to begging for their survival. Most of them are very poor and live under conditions that constitute an infringement of their human rights.

Sweden has committed to comply-

ing with the UN Convention on Human Rights, which includes economic, social and cultural rights. However, Amnesty's report found that Swedish authorities avoid liability in terms of "vulnerable EU citizens". UN conventions nonetheless apply to all people who live in Sweden, whether or not they are Swedish citizens does not constitute an exception.

Many of them live here in simple huts or caravans, in shacks in the woods, or sleep under bridges lacking water and sanitation, and without sufficient heat, despite temperatures below freezing. Amnesty's report emphasizes that functional housing provides a better opportunity to break stigma and marginalization and improves health and living conditions. It also facilitates authority contact and the conditions for job search.

Amnesty International found that the Stockholm police, instead of protecting them, subjects Roma migrants to intimidation and disproportionately harsh treatment. A number of women interviewed said that police officers have repeatedly approached them, gestured them to leave the spots where they were begging, or even forced them into police cars to be driven to random locations outside of town. They were then left there to make their own way back.

Amnesty usually avoids calling individuals or groups "Vulnerable". Our belief is that all people is in power and ability to influence their existence and we focus

more on the structures or situations that create vulnerability. The term "Vulnerable EU citizen" is established in Sweden and therefore used in this campaign - but within quote marks.

Everyone, regardless, of nationality, ethnicity or economic means, must be allowed to live in dignity and be treated with respect. If enough of us raise our voices, we can show the Stockholm police that this treatment of people is unacceptable.

However, there is a common belief surrounding the question: Are "vulnerable EU citizens" part of criminal networks? According to the police and different organizations the answer is no, only a very small part. Amnesty's report states that a way to prevent this kind of exploitation is to tie "vulnerable EU citizens" closer to society and integrate them, showing the importance for them to have a stable and safe place to sleep.

Now an improvement is going in Umeå, which Amnesty naturally welcomes. Umeå municipality has signed an agreement with Svenska kyrkan (Church of Sweden) and Pingstkyrkan (Pentecostal Church) to launch an emergency overnight shelter with eight beds, which is open all year. In addition to the shelter, it should be a meeting place where residents will have the opportunity to receive information about their social rights. However, at least 15 of them are currently living in Umeå municipality, according to the Swedish church in Umeå, so the number of seats may not be enough.

Specially in view of the coming winter, no one should be forced to sleep outdoors: it is a public responsibility to provide all protection - regardless of legal status or citizenship.

We at Amnesty International understand that we will not be able to offer them a quick and simple solution to their poverty and marginalization. But we will work decisively for them to gain access to the rights that cover all of us. They should not sleep outdoors in the cold and rain. They should have access to showers and toilets. They should get medical care when they are sick or injured. And they should not be harassed by the police.

Support us by signing our online petition at: www.amnesty.se/människa

A WORD FROM THE PRESIDENT

Photo: Victor Lundberg

Dear reader,

Another term has passed, and so much has happened. The year started off by UpF hosting a Swedish election night. During this time we've also arranged a broad spectrum of events for our members. When it comes to lectures you have been able to learn more about the History and Development of Cuba. Listen to lectures about Framtidens Mat, the Arabian Spring in Syria and Jordan as well as the Guatemalan Perspective on Climate Change and Climate Policy. We also learnt about the Swedish Arms Export.

Our Afternoon Tea has been a token this term where the members get to take a break from your studies, have some fika, and discuss international topics during more relaxed forms.

The trip this autumn went to Norway

and Utøya. When we arrange trips you, the members themselves are an essential part of the preparation.

We ended this year by collaborating with other organizations to create the Human Rights-pub where the 70th anniversary of the Universal Declaration of the Human Rights were celebrated.

I got elected as president in September since the previous president resigned. I've been involved in UpF prior to my role now, and to be a part of this organization is really rewarding. Being able to grow and develop, both as a person and together as a board is one of the biggest motivations for me in my board work.

Next year we are facing yet another election: the European Parliament which we in different ways will highlight. Yet another trip will be arranged as well, but more on that later. We will continue to work on our vision to create a natural presence of UpF in Umeå. Our vision is to aim for quality over quantity.

I want to thank our members, committees, partners and the board members for this amazing year.

GET INVOLVED!

WE ARE ALWAYS LOOKING FOR PEOPLE INTERESTED IN JOINING OUR DIFFERENT COMMITTEES, BRING YOUR SKILLS AND IDEAS AND HELP US BECOME EVEN BETTER!

PROGRAM

OUR MAIN FOCUS IS BRINGING INTERESTING LECTURES FROM ALL OVER THE WORLD TO OUR MEMBERS. HELP SHAPE OUR AGENDA.
PROGRAM@UPFU.ORG

TRAVEL

WHERE DO YOU WANT TO GO? BRING YOUR IDEAS FOR INTERESTING DESTINATIONS AND HELP US PLAN OUR ANNUAL TRIPS.
TRAVEL@UPFU.ORG

EDITORIAL

WRITE ARTICLES, TAKE PICTURES OR HELP OUT MAKING THE LAYOUT FOR OUR MAGAZINE UTPOST
REDAKTOR@UPFU.ORG

DESIGN & PR

USE DIGITAL OR ANALOG ILLUSTRATION, GRAPHIC DESIGN & PHOTOGRAPHY TO REACH OUR MEMBERS IN NEW WAYS.
INFO@UPFU.ORG

RADIO & PODCAST

GET YOUR VOICE HEARD IN OUR PODCAST "A VOICE FROM THE NORTH" DISCUSSING CURRENT EVENTS & POLITICS.
RADIO@UPFU.ORG

ACTIVITY

PLAN AND ORGANIZE SOCIAL EVENTS, FILM SCREENINGS, DINNERS AND MUCH MORE TO BRING OUR MEMBERS TOGETHER.
ACTIVITIES@UPFU.ORG

FIND OUR FACEBOOK PAGE
AND VISIT UPFU.ORG

UTRIKESPOLITISKA FÖRENINGEN • UMEÅ • ASSOCIATION OF INTERNATIONAL AFFAIRS

UPFU.ORG